

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1065/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног - адвоката Марине Миленковић, Жељане Станић и Јелене Пирић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 497/21 од 22.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 376/22 од 16.05.2022. године, на седници већа одржаној дана 12. октобра 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Марине Миленковић, Жељане Станић и Јелене Пирић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 497/21 од 22.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 376/22 од 16.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 497/21 од 22.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка и истовремено је одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава, а на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 376/22 од 16.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину К 497/21 од 22.02.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Марина Миленковић, Жељана Станић и Јелена Пирић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указују и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе, или га евентуално осудити за блаже кривично дело, односно за кривично дело из члана 203. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Браниоци окривљеног АА у уводу захтева за заштиту законитости истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указују и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а с тим у вези наводе да чињенични опис који садржи изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе, односно квалификаторни елемент кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) ЗКП због ког је окривљени оглашен кривим, већ битне елементе кривичног дела крађа из члана 203. КЗ, обзиром да је према чињеничном опису дела окривљени „... употребом физичке снаге, подигао ролетну на прозору куће оштећене ..., те на потисак отворио прозор и кроз исти ушао у унутрашњост куће, одакле је одузео и присвојио два златна прстена укупне вредности 5.100,00 динара ...“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, Врховни касациони суд оценио је као неосноване, из следећих разлога:

Кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ чини учинилац кривичног дела крађе (члан 203.), ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, касе, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ чини лице које туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Из законског описа бића кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ произилази да ово кривично дело, које представља посебан квалификовани облик крађе, чини лице које кривично дело крађа из члана 203. КЗ изврши под неком од квалификаторних околности предвиђених у тачкама од 1) до 6) наведеног члана, конкретно, тачком 1) - ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених

зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

У изреци правноснажне пресуде, потпуно јасно описана је радња проваљивања, а која представља квалификаторни елемент неопходан за постојање кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ.

Наиме, проваљивање представља неуобичајено улажење у затворени простор, противно вољи власника, односно корисника који је тај простор затворио. При томе, проваљивање се може извршити без употребе физичке силе, односно применом физичке силе слабијег интензитета и без оштећења супстанце предмета, употребљене ради савладавања извесне препреке која отежава улажење у затворени простор.

Имајући у виду наведено, то по оцени овога суда у изреци правноснажне пресуде описани начин извршења кривичног дела – „... употребом физичке снаге, подигао ролетну на прозору куће оштећене ... те на потисак отворио прозор и кроз исти ушао у унутрашњост куће“ представља проваљивање као један од алтернативних облика извршења кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ.

Како су, дакле, у изреци правноснажне пресуде јасно наведена сва битна законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ због ког је окривљени правноснажним пресудама оглашен кривим, а не елементи кривичног дела крађа из члана 203. КЗ, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, то су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

У вези са истом повредом кривичног закона, у захтеву се наводи и да у току поступка није са сигурношћу утврђено да вредност предметних прстенова износи 5.100,00 динара, нити је утврђено да се заиста ради о златном прстењу.

Међутим, како се изложеним наводима захтева у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није ни у упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић